

U nás doma

Žáci ZŠ a ZUŠ Dolní Němčí se vydali po stopách odboje

Osm nadšených dobrovolníků se mnou vyrazilo do Prahy. Naším cílem bylo navštívit místa spjatá s hrdiny odboje za druhé světové války.

Nejdříve jsme navštívili kostel sv. Cyrila a Metoděje. Uvnitř právě probíhala mše, proto jsme na místo statečného boje Jana Kubiše, Adolfa Opálky a Josefa Publíka z blízkého Bánova jen nahlédli. Na žáky velmi zapůsobila atmosféra krypty pod kostelem. Zde padli po dlouhém boji Josef Gabčík, Jaroslav Švarc, Josef Valčík a rodák z Kunovic Jan Hrubý. U jednotlivých bust našich hrdinů jsme zapálili svíčky a nechali keramickou destičku s naší vlajkou a nápisem: Děkujeme za svobodu. Žáci ZŠ a ZUŠ Dolní Němčí. 30. 3. 2019. Při odchodu jsme měli na paměti slova

statečných vojáků: „Jsme Češi, nikdy se nevzdáme!“

Z pravoslavného chrámu jsme se vydali na dlouhou a klikatou cestu po Praze. Blízko stanice metra Hradčanská jsme uctili památku Václava Morávka (jednoho ze Tří králů) na místě jeho posledního boje s gestapáky.

Potom jsme přešli metrem do Kobylis. Zde jsme se postupně vydali třemi směry. Nejdříve jsme navštívili slavnou zatačku, kde se parašutistům podařilo smrtelně zranit protektora Heydricha. Velmi pochmurným dojmem na nás zapůsobila Kobyliská střelnice. Zde Němci popravili přes 500 československých občanů. Na dlouhé zdi památníku si můžete přečíst jména a věk všech popravených.

Pochmurnou část naší výpravy jsme završili na archi-

tektonicky velmi zajímavém – kubistickém hřbitově v Ďáblicích. Zde se naši žáci setkali s krutým a ironickým paradoxem našich dějin. Na jednom místě zde v hromadných šachtových hrobech leží těla statečných parašutistů a odbojářů společně s nacisty. Tohoto místa bohatě též využili komunisté, kteří zde zakopávali oběti jejich zločinného režimu. Nacismus nebo komunismus – stejný zločin – stejné místo. Společně jsme se pomodlili u nejsmutnějšího místa – památníků několika desítek miminek a batolat. Tyto nevinné děti zemřely na nedostatek výživy a nemoci jen proto, že se narodily v komunistických kriminálech ženám, které tento režim chtěl zlikvidovat. Sociální jistoty komunismu nebyly pro každého a soudruzi

se zřejmě báli i těchto nevinňátek.

V neděli jsem chtěl dětem přestavit Prahu historickou. Viděli jsme Vyšehrad a Slavín. Od Hradu jsme si prošli cestu českých králů přes Karlův most a Staroměstské náměstí až k Prašné bráně. V muzeu Dům u Zlatého prstenu nás čekaly skvělé modely a interaktivní výklady k nim. Zde si žáci mohli konečně představit vznik historické Prahy. Podobu Starého Města pražského, Malé Strany a Hradčan z první poloviny 19. století poznaly děti na úžasném Langweilově papírovém modelu v Muzeu hlavního města Prahy. Nakonec výšlap na Vítkov, jezdecká socha Jana Žižky a dle mého názoru nejkrásnější výhled na Prahu z věže Národního památníku.

Zaslal Michal Slinták